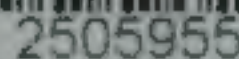

00000000

0000000000

D 008712, Vol. 1P31

D8712 / v1 part 3

0000000000000000

SECRET

CULEGEREA ȘI EXPLOATAREA INFORMAȚIILOR

În munca de informații, cea mai mare greutate... este nu atât cunoașterea problemelor prezente și a celor care se întrezăresc, cât încercarea de a prevedea și identifica acele situații și stări de fapt ce vor deveni probleme.

Cum elementul schimbător din cadrul informațiilor își îndeplinește menirea în mod conștient, el aduce prospețime conținutului elementului descriptiv, de bază. De asemenea, el face o legătură între ceea ce a fost și ceea ce va fi, între elementul descriptiv și cel speculativ-apreciativ.

Seria 1377

Lucrarea „Culegerea și exploatarea informațiilor” se axează pe opiniile unor specialiști americani privind problema conceptului de informații strategice¹ și modul cum trebuie organizată, condusă și controlată activitatea în acest domeniu.

O mare parte a lucrării se ocupă de conținutul informațiilor strategice. Pornindu-se de la varietatea acestora — în raport cu scopurile urmărite prin culegerea lor — sunt expuse anumite opinii cu privire la elementele componente ale informației strategice. În acest sens, sunt desprinse trei elemente componente — descriptiv, cel care se schimbă continuu și cel speculativ —, analizându-se atât importanța fiecăruia cât și raporturile de strinsă interdependență existente între ele. Un accent deosebit este pus pe problemele referitoare la analiza și aprecierea informațiilor, la premisele care pot asigura o estimare cât mai corectă, pe o asemenea bază, a cursului probabil al evenimentelor.

Un spațiu larg este rezervat concepțiilor privind unele dintre principiile organizatorice care trebuie să guverneze activitatea în domeniul informațiilor strategice. Adoptându-se sistemul formulării unor întrebări la care se încearcă, mai mult sau mai puțin detaliat, să se dea răspuns, sunt expuse opinii interesante cu privire la sistemul de organizare

¹ Prin „informații strategice” se înțeleg informațiile externe.

a activității informative pe criterii regionale și de problemă, la modul de conducere și de control pe această linie, la necesitatea și posibilitatea realizării documentării etc.

Metodologia culegerii, aprecierii și exploatarei informațiilor strategice constituie o altă problemă majoră asupra căreia sînt expuse o serie de considerații. Astfel, în lucrare sînt relevate șapte etape ale acestei metodologii — de la prima informație care dă naștere problemei ce interesează pînă la prezentarea propunerilor concrete de acțiune —, insistîndu-se asupra succesiunii lor dinamice și a mecanismului în virtutea cărui decurg una din alta pînă în faza finală.

Raportate la un anumit specific, problemele referitoare la îndrumarea activității în domeniul informațiilor strategice, la obiectivitatea care trebuie să o caracterizeze, la relațiile dintre producătorii și consumatorii de informații sînt abordate, de asemenea, în mod analitic, interesant.

Prima și ultima problemă deosebită de o conținut și apreciată în mod critic, ținîndu-se seama de limitele ei, lucrarea „Culegerea și exploatarea informațiilor” prezintă interes pentru un cerc larg de cititori.

INFORMAȚII INSEAMNĂ CUNOȘTINȚE

Informații înseamnă cunoștințe. Deși în această noțiune nu pot fi cuprinse toate cunoștințele, se consideră că ea include în sfera sa cel puțin un volum apreciabil de date speciale. Lucrarea de față se ocupă doar de o fracțiune din total, dar, probabil, aceasta este cea mai importantă. Întrucît se referă la „informațiile externe pozitive de importanță majoră” (sau „strategice”).

Această formulare denumește pe scurt tipul de informații pe care Statele Unite trebuie să le dețină cu privire la alte țări în scopul de a se asigura că interesele ce le au nu vor avea de suferit din cauză că oamenii săi politici sau militari fac planuri și acționează fără a cunoaște realitatea. Aceste informații stau la baza politicii statului nostru față de celelalte țări ale lumii.

Pentru a vă da mai bine seama ce înțelegem noi prin conceptul de „informații externe pozitive de importanță majoră” este necesar să facem următoarele precizări:

În primul rînd, toate informațiile privind situația în problemele interne ale țării au fost eliminate. În al doilea rînd, toate tipurile de informații care cad în sarcina poliției au fost excluse. De asemenea, această noțiune nu cuprinde informațiile care ajută la descoperirea trădătorilor de patrie sau a spionilor implantați în interiorul țării, lucru eviden-

țiat de cuvântul „pozitiv”. Expresia „de importanță majoră” exclude din cadrul noțiunii informațiile ce le culeg subunitățile și unitățile militare pe timpul de luptă și care le sînt necesare pentru ducerea unor acțiuni tactice de ofensivă sau de apărare și, de asemenea, pe acelea culese în scopul punerii pe rol a anumitor acțiuni informative de o mare importanță.

Informațiile ce n-au fost cuprinse în categoria celor excluse constituie, prin urmare, informațiile strategice, ele fiind acelea care sînt indispensabile pentru securitatea țării și înfăptuirea politicii sale.

O parte din aceste informații se obțin prin activitatea clandestină, dar marea lor majoritate intră în posesia organelor de specialitate pe căi legale, deschise.

Trebuie reținut că în această lucrare activitatea informativă este privită ca un proces care cuprinde, în principal, două categorii de operațiuni. Pe una dintre ele am denumit-o *operațiunea de supraveghere*, prin aceasta înțelegînd modul în care lumea contemporană este pusă sub o observație atentă și sistematică; pe cealaltă am intitulat-o *operațiunea de cercetare*, conținutul acesteia fiind dat de preocupările de a se stabili metode de acțiune din ceea ce s-a făcut în trecut și de a se pătrunde înțelesul unor fapte care au loc astăzi. Cele două operațiuni sînt inseparabile, deși din motive administrative și de altă natură ele sînt executate de organizații diferite. Oricît de diferite ar fi organizațiile care se ocupă de aceste operațiuni, scopul lor este unic: de a furniza informații.

În aprecierea informațiilor am adoptat principiul funcțional care își are izvorul în premisa logică potrivit căreia statul, pentru a supraviețui într-o lume ca cea de azi, trebuie să ducă o politică ce are două aspecte distincte: a) primul aspect se referă la inițiativele politice promovate de statul nostru pentru înfăptuirea idealurilor și intereselor sale; b) cel de-al doilea constă în măsurile întreprinse pentru a se contracara acțiunile altor state care pun în pericol securitatea și aspirațiile noastre naționale.

a) În ceea ce privește primul aspect, cei care făuresc linia politică, precum și cei ce o transpun în practică, urmărind asigurarea eficacității acesteia, trebuie să aibă minimum de date, spre a putea alege calea cea mai bună de urmat pentru atingerea țelurilor propuse. Această cale poate fi o acțiune în cadrul O.N.U., una diplomatică, o amenințare sau promisiune economică ori politică, o activitate de propagandă, folosirea forței, o acțiune combinată care să cuprindă mai multe aspecte etc.

Făuritorii și executorii politicii statului trebuie să știe unde, cum și cînd să acționeze, dar nici alegerea și nici trecerea la acțiune nu se pot face fără a se lua în considerație și cel de-al doilea aspect al politicii. În acest sens, înainte de a lua vreo hotărîre și de a întreprinde vreo măsură sau acțiune, liderii politici ar fi poate bine să știe:

- cum va primi cealaltă țară respectiva măsură sau acțiune și ce anume are pregătit pentru a o contracara;
- ce anume îi lipsește țării în cauză pentru a putea contracara acțiunea sau măsura luată, cu alte cuvinte care îi sînt punctele vulnerabile;
- ce face ca să-și asigure forța de apărare;
- ce face sau ce poate într-adevăr face ca să-și întărească părțile slabe (vulnerabile).

În felul acesta, orice conducător are nevoie de o mare cantitate de cunoștințe despre țările străine. Conducătorii statelor au nevoie de informații care să fie complete, veridice, oportune, capabile să servească drept bază de acțiune. Ca să-și pună în aplicare o politică pozitivă, reală, conducătorii de state trebuie să știe, în primul rînd, o serie de date despre celelalte țări ca entități obiective. De exemplu, trebuie să cunoască:

- geografia fizică a respectivelor țări, adică topografia lor naturală, precum și ceea ce omul a adăugat acestor structuri perene (orașe, întreprinderi industriale și agricole, mijloace de transport etc.);
- populația (numărul, repartizarea teritorială, ocupația etc.);

— situația științei, tehnologiei și artelor la această populație;

— caracterul ordinii publice, economia, grupările sociale, normele moralei și interacțiunile dintre acestea; care dintre ele predomină ș.a.m.d.

Căci, întrucât acțiunea este, promotorii unei politici active, pozitive vor fi siguri că, în caz de eșec, cel puțin nu vor fi acuzați că au acționat în necunoștință de cauză.

b) În al doilea rând, să luăm în discuție celălalt aspect al politicii, referitor la păstrarea și apărarea securității naționale. În acest scop, politicienii încearcă să prevadă acțiunile pe care le vor întreprinde celelalte state, cele cu caracter ostil trebuind să fie contracarate.

Pentru a face să ducă o astfel de politică de apărare avem nevoie de o altă mare categorie de informații. Noi trebuie să cunoaștem natura și forța mijloacelor pe care țările respective le pot folosi pentru a-și transpune în practică intențiile și, în primul rând, este necesar să știm care sînt intențiile respective. Aceste lucruri trebuie cunoscute nu numai pentru a nu fi loși prin surprindere printr-o anumită acțiune, ci și în scopul de a putea lua măsuri ofensive sau defensive în momentul cînd acțiunea respectivă ar fi declarată. Cînd se cunosc aceste lucruri despre o țară se poate afirma că se cunoaște statutul strategic al țării respective. Și, bazîndu-ne pe axioma că există o legătură inseparabilă între ceea ce o țară adoptă drept obiectiv și ceea ce ea crede că poate realiza, cunoașterea statutului strategic înseamnă, pînă la un anumit punct, cunoașterea intențiilor probabile ale țării respective.

— ~~Un~~ ~~alte~~ ~~spuse~~ mai sus reiese clar că într-o primă grupă de informații ce trebuie găsite se includ cele în esență descriptive. Ne referim la lucruri în general imuabile, cum ar fi terenul, hidrografia și clima; lucruri care se schimbă, dar au caracter permanent, cum ar fi populația; stări de lucruri trecătoare, făurite de om, cum ar fi structura de stat și economică.

Avînd aceste cunoștințe, liderii politici au posibilitatea de a trasa liniile directoare ale politicii lor, pot să se fixeze asupra strategiei în timp de pace sau de război.

— A doua grupă de informații care trebuie obținute se referă la viitor, la posibilitățile și probabilitățile în care alt stat își va organiza forțele interne pentru a-i servi și sprijini politica sau strategia externă, cum va încerca să le folosească împotriva noastră cînd, unde și cu ce eficacitate. Dacă prima grupă de informații avea un caracter descriptiv, această a doua grupă are un caracter speculativ și apreciativ.

Avînd aceste informații vom cunoaște stările de lucruri statice, dinamice și potențiale ale celorlalte țări: vom cunoaște care sînt lucrurile stabile, cele care se schimbă și cele ce vor exista în viitor.

Luate toate la un loc, aceste informații formează ceea ce am numit informații strategice.

Culegerea informațiilor de mai sus nu se face numai de către organele specializate. Organele de resort își împart sarcina și cu alte instituții publice sau particulare. Ne vom referi aici doar la cele publice.

Deși funcționarii guvernamentali care făuresc politica, planuiesc acțiunile și le transpun în viață sînt în primul rând consumatori de informații, de multe ori ei sînt și culegători, producători ai acestora.

Ca oameni care acționează într-o lume de afaceri, ei realizează, ca produse secundare ale activității lor, materie primă pentru informațiile strategice. Cel mai bun exemplu îl constituie diplomații trimiși la posturi în exterior, care, deși au ca principală sarcină reprezentarea statului, în cursul activității lor obțin informații valoroase. Este necesar să facă acest lucru, deoarece în calitatea lor trebuie să cunoască multe aspecte pentru a putea adopta o poziție într-o anumită problemă, pentru a explica de ce au luat respectiva poziție și nu alta sau, cînd cer un sfat de acasă, pentru a fi în măsură să informeze precis și obiectiv asupra problemei în cauză.

În felul acesta, diplomații, deși nu sînt ofițeri de informații, prin poziția lor, prin locul unde se află sînt deseori surse bogate de informații.

Sînt și alți cai prin care se obțin informații. Putem arăta că membrii comisiilor speciale, delegații la conferințele internaționale, senatorii care călătoresc în străinătate și alții ca ei aduc o importantă contribuție la obținerea informațiilor necesare.

Nu trebuie uitați nici cei ce contribuie fără să vrea la obținerea informațiilor și care sînt persoane particulare, cum ar fi: scriitorii, ziariștii, oamenii de știință, oamenii de afaceri, turiștii, vînătorii etc. Uneori chiar guvernele țărilor străine, prin rapoartele și informațiile pe care le publică, fac asemenea servicii.

Desigur însă că și organismele specializate aduc o contribuție de neîmpăt, care poate fi ori de verificare a informațiilor, ori de suplimentare a lor. Există și numeroase cazuri cînd numai aceste organe pot obține informațiile de importanță vitală necesare. De asemenea, forțele și măiestria de care dispun serviciile specializate aduc o reală contribuție la aprecierea, analizarea și clasificarea informațiilor.

CONȚINUTUL INFORMAȚIEI STRATEGICE

A. ELEMENTUL DESCRIPTIV — ELEMENT DE BAZĂ

Elementul descriptiv al informațiilor strategice dă înțeles schimbărilor de zi cu zi, fiind cel fără de care speculațiile cu privire la viitor nu sînt posibile.

Pentru a ilustra cele afirmate mai sus vom da exemple atît din timp de pace, cît și din timp de război. Dacă va rezulta totuși că mai multe sînt din timpul războiului, acest fapt își are explicația în posibilitatea de a discuta mult mai liber despre experiența — de altfel mai bogată — a acelor timpuri, decît despre afacerile internaționale curente.

În ultimul război mondial, majoritatea beligeranților au întocmit adevărate enciclopedii asupra țărilor pe care voiau să le ocupe sau să le atragă în orbita lor de influență. Aceste enciclopedii au luat forma fie a dosarelor puse într-o arhivă, fie a unor cărți separate. Englezii le-au numit „studii informative” sau „monografii”, americanii „studii topografice informative”, nemții „colecții de informații militaro-geografice” sau „informații navalo-geografice”. Scopul inițial al acestor enciclopedii era acela de a pune la dispoziția strategului militar destule cunoștințe despre țara în cauză, pentru a-și putea face toate calculele necesare desfășurării războiului. În realitate, ele au servit pentru sute de alte scopuri,

dintre care unele nu aveau numai un caracter pur militar. O scurtă examinare a cuprinsului unei astfel de enciclopedii germane ne va edifica asupra cunoștințelor ce le conține și, implicit, a scopurilor în care acestea puteau fi folosite. Iată acest cuprins:

— *Date generale*: plasamentul geografic; frontiera; suprafața; istoria; forma administrativă și de guvernământ.

— *Caracteristicile țării*: formele de relief; solul; arborii (fauna și vegetația); clima; rezervele de apă.

— *Populația*: naționalitățile; limba; repartizarea teritorială; așezarea; sănătatea; structura societății.

— *Economia*: agricultura; industria; comerțul; minele; pescuitul.

— *Mijloacele de transport*: căi ferate; șosele; porturi; aeroporturi; căi fluviale interne.

— *Geografia militară* (descrierea terenului pe zone și într-un mod foarte detaliat).

— *Organizarea militară existentă*: armata de uscat — ordinea de bătaie, apărările fixe, instalațiile militare, rezervele; flota — ordinea de bătaie, numărul de nave, instalațiile de pe țarm, aviația maritimă, rezervele; aviația — ordinea de bătaie, avioanele militare, instalațiile la sol, rezervele, aprovizionarea.

— *Auera specială*: datele biografice ale personalităților politice mai proeminente; terminologia geografică locală; descrierea râurilor, lacurilor, canalelor; date despre centralele electrice; descrierea drumurilor; aeroporturile și cele mai importante terenuri de aterizare; principalele linii de telefon și telegraf; banii; sistemul de greutate și măsurători; plajele (pentru operații de debarcare navală).

În vederea creării unei imagini și mai fidele asupra datelor enciclopediei menționate, vom da și câteva detalii. Să luăm, de exemplu, „populația”. Aici se găsește inserat numărul total al populației, după ultimele recensăminte, iar aceasta este împărțită pe categorii, în funcție de vîrstă, de

sex, de locul unde se găsește (sat-orăș) etc. De asemenea, se găsesc date despre structura socială și atitudinile diferitelor grupuri sociale; analize ale grupărilor din societate — etnice, religioase, cluburi, loji, societăți și organizații clandestine — și ale atitudinilor acestora față de religie, educație, curățenie corporală, dragoste filială, capitalism, iubire, onoare, străini. Există capitole speciale dedicate bunăstării oamenilor, educației și opiniei publice.

În ceea ce privește problema „transporturi”, vom vedea că aceasta cuprinde o hartă a rețelei de drumuri; împărțirea acesteia în secțiuni, cu descrierea amănunțită a fiecăreia: suprafață, lățime, grad de înclinație, curbe, debleuri, rambleuri și poduri; o concluzie generală asupra fiecărei secțiuni de drum. Toate aceste date au fost adunate pentru a permite strategului și celui care se ocupă de problema transportului să facă o serie de calcule, ca de pildă: care este viteza maximă pe care cel mai mare și mai greu vehicul o poate dezvolta pe acest drum, din punctul A pînă la punctul B; cîte asemenea vehicule pot trece pe respectivă porțiune de drum înainte ca aceasta să se deterioreze?

Același lucru este valabil și pentru căile ferate. Și în cazul acestora se începe cu o hartă generală și detaliată în același timp, după care se redă întreaga rețea, de obicei pe profiluri. Profilul, bine desenat, pe baza unei documentări aprofundate, asigură informații despre unghiurile de înclinație, tuneluri, poduri, apeducte, rambleuri, debleuri, gări, ateliere de reparații pentru materialul rulant etc. De asemenea, pe aceste hărți și profiluri se găsesc și alte date, cum ar fi: natura terasamentului; greutatea și tipul șinelor; lungimea acestora; sistemul de semnalizare și de asigurare a circulației; inventarul tipurilor de material rulant și locomotive folosite pe respectivele porțiuni de cale ferată.

Avînd toate aceste date, strategul și ofițerul de stat-major vor putea să calculeze capacitatea de transport pe rețeaua de căi ferate a țării respective; să știe ce anume poate fi transportat cu trenurile și în ce cantități; să cunoască problemele de întreținere cărora trebuie să le facă față etc.

În legătură cu porturile interesează o altă serie de probleme, și anume: suprafața din mare protejată de diguri; adâncimea apei în rada portului (înălțimea mareelor); lungimea docurilor și adâncimea apei la chei; numărul de macarale existente pe docuri; mijloacele de transport care asigură degajarea de mărfuri a docurilor; depozitele și suprafețele folosite pentru depozitare; mina de lucru și măiestria docherilor; spărătura necesară pentru conducerea activității portuare; mijloacele de reparații navale etc.

Toate aceste date și multe alte lucruri trebuie cunoscute dacă se plănuiesc ocuparea și folosirea, pentru propriile nevoi, a unui port, oriunde s-ar afla el. De asemenea, trebuie să fie cunoscute o serie de alte detalii, cărora de multe ori nu li se dă nici o importanță, dar care, pe timpul planificării acțiunii sau pe parcursul desfășurării ei, se dovedesc a fi capitule.

Iată un exemplu: ofițerii care se ocupau de pregătirea debarcării trupelor americane în Alger au primit informații foarte detaliate, cu excepția a două amănunte ce au scăzut mult din importanța celorlalte date și a căror necunoaștere putea avea consecințe dezastruoase. Unul din aceste amănunte consta în aceea că pe chei și pe toate suprafețele din portul Alger se găseau numeroase butoaie uriașe de vin și baloturi de paie. Consecința a fost aceea că înainte de a se începe debarcarea materialelor de luptă a fost necesară degajarea suprafeței portuare, ceea ce ar fi putut duce la ratarea operațiunii, dacă inamicul ar fi exploatat situația ivită. Al doilea amănunt se referea la rețeaua de drumuri. Astfel, trebuiau să fie debarrate în port un număr de avioane care, pe cel mai scurt drum posibil, să se îndrepte spre aerodromul Maisu Blanche de lângă Alger. Dacă ar fi existat certitudinea că lățimea străzilor era de natură să permită avioanelor să se deplaseze cu aripi cu tot, n-ar fi fost necesar ca acestea să fie demontate. Neexistând însă informații în acest sens, aripile au fost demontate înainte ca avioanele să părăsească puntea navelor de transport. Ulterior s-a constatat

că cel puțin o șosea din cele care duceau la aeroport era suficient de largă pentru a permite avioanelor să se deplaseze cu aripi cu tot. Prin aceasta s-a pierdut un timp prețios, cheltuindu-se totodată bani și muncă.

Se știe că forțele militare au altă structură în timp de război și alta în timp de pace. Totuși, un indice asupra puterii militare a unei țări îl constituie trupele existente în timp de pace și, ca atare, cei interesați trebuie să dețină cât mai multe informații despre acestea. Astfel, trebuie să cunoască numărul oamenilor aflați sub arme și împărțirea lor în forțe terestre, aviație militară și marină militară; organizarea tactică și administrativă; calitatea și cantitatea echipamentului militar din dotare; inventarul armamentului în funcție de tip, model și calități tehnico-tactice; poziția lucrărilor fixe de apărare; numărul, tipul și calitățile tehnico-tactice ale avioanelor și navelor militare; natura instalațiilor militare — arsenale, aerodromuri de campanie, șantiere și armurării, șantiere navale etc.; natura și calitatea serviciilor de spate, auxiliare și medicale. Pe de altă parte, interesează date privitoare la metodele și standardele de recrutare; metodele și durata instruirii ofițerilor; calitatea activității și lucrului de stat-major; identitatea celor mai importanți ofițeri; natura și forța tradiției militare; gradul de stimă pe care o arată poporul forțelor sale armate, de aici decurgând două aspecte importante: măiestria militară și moralul trupelor. Fiecare dintre problemele enunțate aici trebuie, bineînțeles, detaliată și aprofundată. Să luăm, spre exemplificare, un element amintit doar în treacăt, și anume, aerodromul de campanie.

Despre un aerodrom trebuie cunoscute foarte multe lucruri și de naturi diferite. Întii se face o analiză a modului în care poate fi folosit de un inamic probabil și cât de bine servește destinației sale. De aceea, trebuie să se cunoască exact: locul unde se găsește, atât pe hartă cât și în funcție de alte aerodromuri și centre de aprovizionare; la ce altitudine se găsește față de nivelul mării; de ce mijloace de aprovizionare dispune (locul său în rețeaua de transporturi

și comunicații); caracterul hangarelor și ateliereilor aferente, al baricilor, depozitelor de combustibili și lubrifianti, a depozitelor de muniții; ce tipuri de avioane pot să-și folosească și în ce număr (lungimea și tipul pistelor de aterizare și de manevră, sistemele de semnalizare, zonele de dispersare); ce fel de probleme de navigație aeriană se pot prezenta în cazul folosirii aerodromului respectiv (clima, vremea, munții și alte obstacole naturale, curenții aerieni); care sînt mijloacele de apărare antiaeriană și de fumizare-mascare de care dispune, precum și poziția lor etc.

În al doilea rînd, aerodromul se analizează din punctul de vedere al vulnerabilității la un atac. Și în acest caz, toate datele menționate anterior sînt bune, dar mai trebuie și altele. Noile informații se referă la: caracteristicile care permit identificarea din aer a aerodromului; mijloacele de camuflaj existente sau care pot fi prevăzute; vulnerabilitatea instalațiilor aeroportului la un atac aerian și în ce măsuri acestea pot fi recuperate după un asemenea atac.

În al treilea rînd, despre un aerodrom trebuie să se stabilească dacă, în caz de ocupare, poate fi folosit de către cel care l-a capturat. În acest sens, sînt necesare informații din care să rezulte: dacă avioanele proprii pot folosi pistele existente; dacă este posibilă utilizarea instalațiilor aeroportului în cauză pentru repararea și adăpostirea avioanelor proprii; ce modificări se impun a fi făcute pentru ca în cel mai scurt timp posibil respectivul aeroport să devină utilizabil etc.

Cînd există informații care dau răspuns la toate întrebările puse mai sus, precum și la altele mai puțin importante, atunci se poate spune că și problema cunoașterii aerodromurilor de campanie ale unei țări este rezolvată. Întrebări de acest gen sînt valabile și în cazul bazelor navale, depozitelor, arsenalelor, navelor de război etc. Toate aceste informații obținute, puse cap la cap, formează o parte din conținutul informațiilor strategice.

Înainte de a trece la informațiile necesare strategiei din timp de pace, ne vom opri la trei aspecte referitoare la in-

formațiile necesare pentru ducerea unui război. Aceste informații privesc bombardamentele strategice, războiul economic și politic și problema guvernelor militare de ocupație.

1. Bombardamentele strategice

Cel mai important lucru în cazul bombardamentelor strategice îl constituie alegerea obiectivelor de bombardat.

Data fiind importanța elementului timp, este necesar ca în primul rînd să fie lovite acele sectoare ale mașinii de război a căror distrugere va afecta rapid și pentru o perioadă cît mai lungă de timp puterea de luptă de pe linia frontului.

Deoarece există cîteva asemenea sectoare și nu pot fi distruse toate odată (chiar dacă se folosește bomba atomică), este clar că obiectivele respective trebuie nu numai identificate, ci și clasificate în ordinea importanței lor.

Obiectivele ce se aleg constituie, în esență, punctele vulnerabile ale modului în care inamicul duce războiul și menține în funcțiune mecanismul social, iar aceste puncte nu se pot afla fără cunoașterea întregului mod de viață și de ducere a războiului de către el. Mai mult decît atât, înainte de a se afirma că un anumit sector al economiei este cel mai important pentru inamic, trebuie să se cunoască în detaliu importanța celorlalte.

După ce s-au stabilit punctele vulnerabile, trebuie adunate informațiile necesare planificării atacului ce urmează să distrugă obiectivele pe care inamicul le ascunde, le camufliază, le dispersează. Determinarea locului unde se află, vulnerabilitatea lor la bombe explozive sau incendiare, ușurința cu care pot fi reperate și altele sînt sarcini ce trebuie rezolvate tot cu ajutorul informațiilor strategice.

2. Războiul economic și politic

Războiul nu este întotdeauna convențional și, în fapt, multe războaie s-au dus cu arme neconvenționale. Aceste arme le numim arme politice și economice, iar războiul dus

prezintă interes (într-un grad mai mare sau mai mic).

Cineva din guvern — rare probabil a primit
bunul să inițieze o acțiune, să continue o acțiune sa
areasta, el a avut nevoie de un studiu detaliat în p
a dispunere.

Informațiile cuprinse în nota informativă sînt

... la care

... stă

... Astfel de întrebări pot fi: care sînt

... apa d

... de

rețeaua publică a Sidney-ului; ca ... mai bine ...

orașului „X” Unele răspunsuri ...

portante pentru studiile strategice și enciclopedice, altele nu

ajută la cunoașterea necesară p

fiară și întreprinderii anumitor acțiuni

B ELEMENTI CASE SI SCHIMBA CONTINUED — ELEMENT
 CE TREBUIE RAPORTAT

În paginile precedente ne-am ocupat de cunoașterea unor stări de lucruri la un moment dat. Dar, o asemenea stare de lucruri apare ca un monument înghețat în mijlocul fluxului curgător al vieții. Informațiile prezentate ca vii în prezent ar fi suficiente dacă ar fi prezentate ca vii în prezent.

De exemplu, este important de ştiut ca forţele armate ale unui inamic probabil sînt demobilizate: este însă la fel

important să ştim că armata noastră mobilizată armată
crează noi unități sau își reorganizează forțele armate în
funcție de noul armament din dotare sau conform unei noi
concepții tactice

De asemenea, nu este lipsit de importanță să cunoaștem
o țară prietenă prosperă, dar tot atât de important este
să cunoaștem că ea decade. Același lucru se poate spune
despre venirea la putere a unui guvern prieten într-o țară
până atunci ostilă statului nostru; dar și venirea la putere a
unor oameni care ne sînt ostili prezintă cel puțin aceeași
importanță.

De fapt, direcția în care are loc schimbarea este cîteodată mult mai importantă decît cunoașterea exactă a cantității efectului acesteia. Deci direcția schimbării reprezintă un element de cea mai mare semnificație.

Supravegherea de zi cu zi fiind una din cele mai importante sarcini ale poliției, este o problemă care trebuie pusă sub observație? Există două moduri de a răspunde la această întrebare

Unul ar fi acela că toate domeniile de activitate trebuie clasificate în funcție de interesul prioritar recunoscut sau ignorat de opinia publică. Dacă s-a decis să se ignore interesul public, atunci trebuie să se adopte o anumită politică internă de dezvoltare pentru a se evita intervențiile externe. Dacă s-a decis să se promoveze interesul public, atunci trebuie să se adopte o anumită politică externă de dezvoltare. În ambele cazuri, trebuie să se țină seama de faptul că intervențiile externe pot avea efecte negative asupra dezvoltării interne. Dacă s-a decis să se ignore interesul public, atunci trebuie să se adopte o anumită politică internă de dezvoltare. Dacă s-a decis să se promoveze interesul public, atunci trebuie să se adopte o anumită politică externă de dezvoltare. În ambele cazuri, trebuie să se țină seama de faptul că intervențiile externe pot avea efecte negative asupra dezvoltării interne.

Al doilea mod de a răspunde la întrebare este acela de a ne folosi de vechile „rubrici” ale activității umane așa cum au fost stabilite de către sociologi deși există pericolul

o amare a propria e importante. E' il primo
e il primo. E' il primo. E' il primo. E' il primo.
E' il primo. E' il primo. E' il primo. E' il primo.

1 Personality

[illegible]

2. Domeniul geografic

Desigur că în primul rând trebuie să se cunoască
cauzele și condițiile care au dus la apariția
fetei și să se stabilească dacă acestea sunt de natură
fizică sau psihică. În domeniul geofizicii trebuie să-și

[illegible]

3. Domeniul militar

ducerea politică a țării etc

4 Domeniul economic

Pornind din nou de la faptul că informațiile care au
fost furnizate de către persoanele care au fost arestate, în
special de către cei care au fost arestate în urma
activității desfășurate în cadrul organizației, sunt
de natură confidențială și pot avea caracter de
secreț, este necesar să se ia în considerare
posibilitatea ca aceste informații să fie divulgate
în mod neautorizat, ceea ce ar putea avea
consecințe negative asupra securității naționale
și asupra intereselor de securitate ale țării.
Prin urmare, este necesar să se ia măsuri
pentru a preveni astfel de evenimente și să se
asigure că informațiile de natură confidențială
sunt protejate în mod corespunzător.

The first part of the paper is devoted to a review of the literature on the effects of the 1997 Asian financial crisis on the economies of the Asian countries. The second part of the paper discusses the effects of the crisis on the economies of the Asian countries. The third part of the paper discusses the effects of the crisis on the economies of the Asian countries. The fourth part of the paper discusses the effects of the crisis on the economies of the Asian countries. The fifth part of the paper discusses the effects of the crisis on the economies of the Asian countries. The sixth part of the paper discusses the effects of the crisis on the economies of the Asian countries. The seventh part of the paper discusses the effects of the crisis on the economies of the Asian countries. The eighth part of the paper discusses the effects of the crisis on the economies of the Asian countries. The ninth part of the paper discusses the effects of the crisis on the economies of the Asian countries. The tenth part of the paper discusses the effects of the crisis on the economies of the Asian countries.

It is not a political

[illegible]

6. Domestic social

În cadrul unei asemenea planificări a unei populații ar trebui să se țină seama de sporirea sau scăderea numărului, în fiecare an al de creștere schimbării în ceea ce privește grupurile de vârstă repartizarea populației în diferite clase de consum. De asemenea trebuie să se ur-

1. Trebuie să se stabilească prin lege sau prin hotărârea
a puterilor centrale și locale în caz de necesitate
necesitatea punerii în aplicare a măsurilor necesare
pentru stabilirea populației în anumite centre și
reglementarea activității populației în aceste centre.

[illegible]

7 Domeniul moral

În cadrul acestor probleme trebuie sesizate schimbări care au loc în ceea ce privește conceptele de viață și anume: recrudescența ori dispariția sentimentelor religioase a patriotismului și naționalismului; creșterea sau pierderea în-

...indozitrabile: naționalizarea proprietății private; po-

I have been thinking about you a great deal lately, and wondering how you are getting on. I hope you are well and happy. I have been very busy lately, but I will try to write to you more often. I have been thinking about you a great deal lately, and wondering how you are getting on. I hope you are well and happy. I have been very busy lately, but I will try to write to you more often.

La igale, pe ntre altele, a aparut si o problema mai mare a
utilitatii si care la am nsa pe cea a unei pinte, de ca
u imagine ne privesc n uder acea pinte si in t
on az prinde a cuprinde apara. In ur al t r n sa cuprin

...organelor de informaii.

...ional.

Acceste probleme se schimbă de la țară la țară și în

ELEMENTUL SPICULATIV - INTERPRETAREA
SI APRECIEREA INFORMATIILOR

Pentru a prezenta acest lucru, în cel mai interesant și mai compact din componența informației strategice — este bine să recapitulăm câteva fapte foarte cunoscute.

Elementele constante ori variabile ale situației, pe care le are la dispoziție, trebuie să fie cunoscute și în funcție de acestea să se stabilească o anumită linie de acțiune. Dacă o situație cind contază și alte două elemente extrem de importante

Prin el este dat de eficacitatea, greutatea și aplicabilitatea mijloacelor pasnice ale politicii și strategiei Orsimei. Al doilea constă în potențialul de război al Orsimei.

Prin mijloace pasnice se înțelege întreaga serie de acțiuni cuprinsă între o obiectivitate politicoasă sub formă de notă diplomatică și blorada economică totală

Prin potențial militar se înțelege puterea posibilă de care dispune Orsinia pentru a duce războiul. Vorbind despre potențialul militar se poate face distincție între forțele af ale sub arme la un moment dat -- armata regulată -- și forțele mobilizabile. Această împărțire este oarecum artificială, întrucât nici armata regulată nu este pregătită pe deplin de luptă în orice clipă avind nevoie de o perioadă de timp în care să se pună pe picior de război.

Problema care se pune în prezent este deci următoarea: ce trebuie să știm cu privire la situația obiectivă, mijloacele pasnice, armata regulată și potențialul militar ale Orsimei?

a) În ceea ce privește situația obiectivă, aceasta nu există în prezent, dar organele de informații trebuie să și-o imagineze. În acest scop, trebuie cunoscute toate datele care formează elementul descriptiv și cel de informare curentă. Cunoașterea situației obiective nu este o cunoaștere statică, ci dinamică. Ea trebuie să se actualizeze în permanență în funcție de evoluția evenimentelor. Pentru a realiza acest lucru, organele de informații trebuie să aibă la dispoziție mijloacele necesare pentru a obține informații corecte, complete, la zi și oportune.

În ceea ce privește armata regulată și potențialul militar, informațiile despre armata regulată sînt cunoscute de o manieră, care are o anumită sarcină. Prin natura atribuțiilor lor, organele de informații sînt atrasate militar, aer și naval, care li se permite să cunoască unele date generale privind organizarea militară a țării respective

asa fel încît aprecierea și prevederea viitoarelor acțiuni să pornească de la o bază cît mai reală.

Merită să fie subliniat faptul că orice calcul privitor la statutul strategic, care nu este bazat pe o situație dată, nu are nici un sens. Numai un context dat asigură un sens speculativ și aprecierilor. A vorbi despre modul în care va acționa Orsinia fără a delimita o situație dată sau a considera că va folosi aceleași mijloace indiferent de situație, înseamnă o pierdere inutilă de timp. Nu poate fi vorba de calculul potențialului pentru atingerea scopurilor propuse prin mijloace pasnice și militare, atîta timp cît acest calcul se face în gol. Numai în momentul în care se delimitează adversarul, perioada, locul și mijloacele probabile care vor fi folosite, calculul capătă greutate

b) Referitor la mijloacele pasnice trebuie precizat că cunoașterea lor este bazată pe informații obținute despre situația internă a Orsimei, puterea și modul în care se desfășoară politica externă în trecut, mijloacele de care dispune și modul cum le va folosi, cu ce greutate și eficiență. La aceste întrebări se poate da un răspuns competent numai cînd cunoașterea Orsimei de către organele de informații ale statului interesat este comparabilă cu cea a ministrului de externe sau chiar cu a șefului statului orsinez. Organele de informații pot spera să posede asemenea cunoștințe numai dacă au studiat profund și sistematic politica, societatea, economia, moralul poporului și sînt capabile să se pună în locul ministrului de externe al Orsimei pentru a judeca situația din perspectiva acestuia. Aceste informații se pot obține numai dacă organele de informații sînt obiective, corecte, complete, la zi și oportune.

c) În ceea ce privește armata regulată și potențialul militar, informațiile despre armata regulată sînt cunoscute de o manieră, care are o anumită sarcină. Prin natura atribuțiilor lor, organele de informații sînt atrasate militar, aer și naval, care li se permite să cunoască unele date generale privind organizarea militară a țării respective

Acum aceste informații nu se obțin la fel de ușor ca cele pri-

O altă reajustare este cea socială și se referă la
la care privește populația condită de război: 1-
ceea ce este considerat rău. Aceste două probleme trebuie
rezolvate corespunzător, deoarece cunoașterea lor permite

[illegible]

La întrebarea dacă asemenea aprecieri și prevederi au avut valoare, răspunsul este că da, cu condiția ca baza de la care se pornește să fie corectă.

În practică multe astfel de prevederi făcute de experți au fost foarte aproape de ceea ce s-a întâmplat în realitate de a se încheia înțelegerea că realitatea este că nu s-a realizat, dar și în prognoze

APARATUL INFORMATIV

Este important sa se apere prezenta si viitorul informatiilor strategice, care au o mare semnificatie pentru aparatul informativ. In cadrul de fata vom incepe sa discutam problemele legate de organizarea unui aparat informativ, selectarea si interpretarea prin prisma prezentei din timp si de apartenenta de la care trebuie lucrat in domeniul informatiilor. Nu vom incerca sa epuizăm subiectul si ne vom limita la stabilirea unor principii de organizare administrativ, ci ne vom opri la zece probleme de principiu.

PROBLEMA Nr. 1: Este necesar ca aparatul informativ sa fie organizat pe criterii de apartenenta (de probleme)?

Informatiile strategice se ocupă de țări străine și de viața imprevizibilă a popoarelor respective (statelor, oricărei țări) în sensul celui care prezintă o importanță importantă pentru informațiile noastre strategice. Se comporta în toate aceste feluri. Se comporta ca militari, organizați în instituții militare, ca politicieni, angajați în ordonarea relațiilor formale dintre ele, ca economiști asigurându-și bucuriile necesare vieții, ca fante sociale morale și intelectuale preocupate de constatarea minților virtuțile și defectele

...specializați la nivelul acestui regional, trebuie pregătiți, iar până atunci să constituim grupe de specialiști la nivelul directiei Extremului Orient. Ideea ar fi ca pentru unele din cele mai importante trepte ale organului de informații strategice, expertul regional și cel de problemă să fie una și aceeași persoană. Unitatea birma- deată ar fi formată din oameni care să poată rezolva problema referitoare la Birmania, indiferent dacă respectiva problemă este militară, socială, economică, de drept, politică etc.

Considerăm că acest model de organizare este superior celorlalte, din trei motive:

a) Problemele de care se ocupa un organ de informații sunt predominant de natură națională sau regională. Politica externă și marea strategie par să aibă, în primul rând, de a face față problemelor de acest gen.

Grosul datelor și informațiilor pe care le primim sunt de natură regională sau națională. Întrucât informațiile de natură internațională sunt mai puțin numeroase și mai puțin precise, este mai ușor să se facă o analiză corectă a datelor regionale și naționale decât a celor internaționale. Întrucât informațiile de natură internațională sunt mai puțin precise, este mai ușor să se facă o analiză corectă a datelor regionale și naționale decât a celor internaționale.

c) Rezultatele cooperării între specialiști de la diferite probleme sunt mult mai valoroase decât cele obținute în mod izolat.

De asemenea, este mai ușor să se construiască o problemă decât să se rezolve o problemă. Prin urmare, este mai ușor să se construiască o problemă decât să se rezolve o problemă. Prin urmare, este mai ușor să se construiască o problemă decât să se rezolve o problemă.

PROBLEMA Nr. 2: Cum se rezolvă problemele care sfidează regionalizarea?

În orice acțiune strategică (ca și în desfășurarea politicii externe însăși) există probleme care sunt imposibile de rezolvat pe bază națională sau regională. Avem în vedere asemenea chestiuni, cum ar fi cele referitoare la dreptul internațional, la O.N.U. și la alte organizații internaționale. Există apoi o altă serie de probleme care au un caracter internațional, deși nu așa de pronunțat ca cel menționat mai înainte, cum ar fi cele în legătură cu Federația Mondială a Sindicatelor, Biserica catolică etc. Există și un al treilea grup de probleme multinationale, ca de exemplu: finanțele și comerțul mondial, transporturile, hrana și un număr de mărfuri strategice, cum ar fi petrolul și cauciucul.

Organele de informații trebuie să se ocupe de asemenea probleme, având datoria să urmărească ce se întâmplă în domeniile respective și să fie oricând gata să execute cercetări asupra lor. O organizație regională nu poate îndeplini astfel de misiuni. Deci trebuie să existe și un organ de problemă.

Există un principiu simplu după care să funcționeze asemenea organe. Unitățile care se ocupă cu problemele din prima categorie amintită mai sus trebuie să fie capabile să-și rezolve toate sarcinile singure, cerind sprijin sau informații secțiilor regionale numai când este neapărată nevoie.

Unitățile care se ocupă de problemele din grupa a doua trebuie să fie cât mai reduse sprijinindu-și activitatea pe baza datelor regionale.

Întrucât grupul de probleme din prima categorie este cel mai mare, este necesar să se stabilească o structură care să permită o activitate eficientă. Mai mult decât atât, activitatea acestora trebuie redusă doar la problemele de care răspunde organul informațional.

Dacă se aplică acest principiu și analizează activitatea pe pozitii secundare, iar se înalță sprijinul activității de informații se va găsi în fața noastră o serie de probleme care constituie obiectul problemei următoare.

...a lui informati...

Problema pe care o discutăm în cazul de față se pune în legătură cu unele probleme de ordin general, care au apărut în nordul Greciei, proclamarea Republicii Democrate Vietnam, problema socială din Africa de sud etc.¹ În fiecare caz, situația dată se referă la competența mai multor unități regionale. Trebuie să fie studiată — de secțiile greacă, iugoslavă, albană etc. — problema de a se stabili care este funcția și sarcina fiecăreia din aceste unități în ceea ce privește studiul și elaborarea unui raport în ceea ce privește să se stabilească planul de lucru al celor care o vor face de ansamblu și apoi să se stabilească care este cel mai bun coordonator, cel mai responsabil să stabilească studiul într-o concepție clară și să-l prezinte ca muncă care face parte dintr-o lucrare ce se ocupă de un anumit aspect. Aceste funcții care pot fi atribuite fiecărei unități trebuie să fie stabilite în funcție de competența și de experiența fiecăreia. În acest scop, trebuie să se stabilească un sistem de coordonare care să permită ca toate aceste unități să lucreze în același timp și să se poată face un raport de ansamblu la timp și în mod corect.

¹ Vezi, de exemplu, în revista „Probleme de politică internațională” nr. 1, 1975, p. 1-2.

În cazul de față, sarcina celor din organul superior e de cea mai mare importanță. Ei trebuie să se asigure că sunt cooperați în colectivul respectiv cei mai competenți oameni în problemă dintre cei aflați în unitățile în cauză, să le însușească acestora spiritul de responsabilitate față de importanța problemei, să le ofere toate informațiile necesare, să le spună să excludă din discuție orice aspect de ordin tehnic de prezentare (lungimea, limbajul, dacă materialul este complet etc.) și să se gândească la conținutul problemei, chiar dacă nu sunt specialiști în problema greacă.

Personalul unităților informative privește desigur deosebit de mult problema de a se stabili care este funcția și sarcina fiecăreia din aceste unități. Trebuie să se pună bazele în roata specialiștilor. Dar, în același timp, trebuie să se stabilească și funcția și sarcina fiecăreia din aceste unități în ceea ce privește studiul și elaborarea unui raport în ceea ce privește să se stabilească planul de lucru al celor care o vor face de ansamblu și apoi să se stabilească care este cel mai bun coordonator, cel mai responsabil să stabilească studiul într-o concepție clară și să-l prezinte ca muncă care face parte dintr-o lucrare ce se ocupă de un anumit aspect.

Este de datoria organului de conducere sau a celui de control de a interzice ca o unitate să lucreze în izolare, în mod individual, pentru a se evita orice dubie sau confuzie în ceea ce privește problema în discuție.

PROBLEMA Nr. 4: Cum se exercită un control eficient totuși să se poată în perioada de studiu și muncă?

În acest scop, trebuie să se stabilească un sistem de coordonare care să permită ca toate aceste unități să lucreze în același timp și să se poată face un raport de ansamblu la timp și în mod corect. Trebuie să se stabilească și funcția și sarcina fiecăreia din aceste unități în ceea ce privește studiul și elaborarea unui raport în ceea ce privește să se stabilească planul de lucru al celor care o vor face de ansamblu și apoi să se stabilească care este cel mai bun coordonator, cel mai responsabil să stabilească studiul într-o concepție clară și să-l prezinte ca muncă care face parte dintr-o lucrare ce se ocupă de un anumit aspect.

Controlul trebuie să se exercite asupra activităților politice, administrative și acțiunilor, el trebuie să se exercite asupra activităților politice, administrative și acțiunilor, el trebuie să se exercite asupra activităților politice, administrative și acțiunilor.

pe zădărnici. Într-adevăr, lucrul înseamnă că:

— asigură ca activitatea țarilor străine care prezintă interes să fie supravegheată în mod special și ca toate problemele interesante să fie urmărite sistematic;

— asigură ca cercetarea să se desfășoare în probleme care necesită clarificări și ca totantatea resurselor rele să fie exploatate. Aceasta înseamnă că controlul va cunoaște (în măsura în care aceste lucruri se pot cunoaște) o necesitate de zi a aparatelor de stat și va întreprinde măsuri pentru pregătirea informațiilor necesare înainte de a se trece la acțiune;

— asigură ca supravegherea generală și specială și cercetările (investigabile) să fie programate în funcție de importanțelor și a priorităților;

— încearcă să anticipeze o schemă de probleme care putea să apară în procesul muncii.

Pe lângă acestea, trebuie să se țină seama de următoarele aspecte:

- a) Să se asigure multiplicarea materialelor în număr necesar;
- b) Să se distribuie materialele la cei interesați și să se țină evidența tuturor exemplarelor.

c) Să se asigure multiplicarea materialelor în număr necesar.

d) Să se distribuie materialele la cei interesați și să se țină evidența tuturor exemplarelor.

e) Să se asigure multiplicarea materialelor în număr necesar.

f) Să se distribuie materialele la cei interesați și să se țină evidența tuturor exemplarelor.

g) Să se asigure multiplicarea materialelor în număr necesar.

h) Să se distribuie materialele la cei interesați și să se țină evidența tuturor exemplarelor.

i) Să se asigure multiplicarea materialelor în număr necesar.

j) Să se distribuie materialele la cei interesați și să se țină evidența tuturor exemplarelor.

k) Să se asigure multiplicarea materialelor în număr necesar.

l) Să se distribuie materialele la cei interesați și să se țină evidența tuturor exemplarelor.

m) Să se asigure multiplicarea materialelor în număr necesar.

n) Să se distribuie materialele la cei interesați și să se țină evidența tuturor exemplarelor.

o) Să se asigure multiplicarea materialelor în număr necesar.

p) Să se distribuie materialele la cei interesați și să se țină evidența tuturor exemplarelor.

q) Să se asigure multiplicarea materialelor în număr necesar.

r) Să se distribuie materialele la cei interesați și să se țină evidența tuturor exemplarelor.

s) Să se asigure multiplicarea materialelor în număr necesar.

t) Să se distribuie materialele la cei interesați și să se țină evidența tuturor exemplarelor.

u) Să se asigure multiplicarea materialelor în număr necesar.

v) Să se distribuie materialele la cei interesați și să se țină evidența tuturor exemplarelor.

w) Să se asigure multiplicarea materialelor în număr necesar.

x) Să se distribuie materialele la cei interesați și să se țină evidența tuturor exemplarelor.

y) Să se asigure multiplicarea materialelor în număr necesar.

z) Să se distribuie materialele la cei interesați și să se țină evidența tuturor exemplarelor.

lucrul cel mai important, pe cînd la un nivel superior acesta nu mai prezintă aceeași importanță.

Dacă organul de control se îndoieste de unele concluzii datorită unităților, deci a specialiștilor, să aducă dovezi din specialitatea lor, pentru a-și susține respectivele concluzii. Acest fapt este, de asemenea, o sursă de fructuri.

Cum se pot rezolva aceste probleme, avînd în vedere că fricțiunile vor dauna atît timp cît va exista controlul la nivelul conducerei superioare? Soluția ideată pare a fi aceea de a coborî controlul pe scară ierarhică cît mai jos, ajungîndu-se pînă acolo încît, dacă este posibil, fiecare unitate să aibă un ofițer de control propriu. Acesta ar trebui să fie un specialist care să se priceapă la activitatea de control. Mai mult ca sigur că acesta va fi șeful unității. Acesta este cazul la nivelurile mai de jos, unde șeful unității petrece jumătate din timpul de muncă cu problemele controlului întregului organ, iar cealaltă jumătate cu problemele ce-i revin ca șef de unitate. Șeful de la nivelul imediat superior va dedica mai mult timp problemelor de control și generale decît celor care-i revin ca șef al unei secții regionale. Șefii eșalonului superior vor fi șefii organului de control, iar directorul organului informativ va deveni, din oficiu, președintele acestuia.

În modul acesta oamenii cei mai apropiați de realitate își vor fixa obiectivele, nivelul exigentelor, standardele, metodele și procedeele, stilul etc.

Dar, la transpunerea în viață a soluției preconizate mai sus se întîmplă o serie de dificultăți, și anume:

1) Într-o măsură deosebit de mare se va reduce numărul personalului organului de control și al aparatelor de control, ceea ce va avea ca rezultat o creștere a sarcinilor pentru fiecare din cei rămași.

2) Într-o măsură deosebit de mare se va reduce numărul personalului organului de control și al aparatelor de control, ceea ce va avea ca rezultat o creștere a sarcinilor pentru fiecare din cei rămași.

ocupă de problemele legate de acest stat. Pentru a duce la o activitate eficientă în Orsinia, el trebuie să țină legătura cu unitatea din țara sa;

— În al doilea rând, organul informativ — din care face parte și unitatea ce se ocupă de Orsinia — va trimite oameni și în alte părți ale lumii. Pentru a rezolva problemele legate de cei trimiși în exterior, acesta va trebui să creeze o unitate administrativă centrală care să se ocupe de ei. Mai mult decât atât, omul din Orsinia va afla o serie de lucruri despre Pakistan, ce interesează unitatea pakistaneză de acasă, iar cei de la Londra va afla o serie de lucruri despre Extremul Orient; deci, există destule motive ca să fie înființată și o unitate operativă care, împreună cu cea administrativă, să ocupe de problemele forței trimise în exterior. Această unitate operativă va avea grijă ca informațiile respective ajungă la cei interesați;

— În al treilea rând, când omul ajunge în Orsinia, el trebuie să aibă o unitate operativă, care, la rândul lui, este subordonat ministrului

Și pentru a putea realiza aceste sarcini, unitatea trebuie să aibă o bibliotecă centrală care să conțină toate materialele necesare activității unui organ informativ. Această bibliotecă trebuie să aibă câteva secții: o secție care să se ocupe de materialele nesecrete, și anume, de cărți, reviste și ziare, colecțiile aflate aici fiind de o strictă specializare; de asemenea, aici să se afle lucrările tehnice care nu se găesc cu ușurință în altă parte; altă secție să se ocupe de fotografii și albume; secția următoare — și cea mai importantă — să conțină materiale secrete de toate sursele.

PROBLEMA Nr. 1. Pentru a realiza aceste sarcini, unitatea într-un organ de informații.

Răspuns: este afirmativ.

1) activitate informațională care are drept scop să se asigure că activitatea de informații este eficientă și că informațiile

sunt necesare o cantitate uriașă de materiale. Astfel, în legătură cu o anumită acțiune se primește un val continuu de rapoarte de la agenții din exterior sau de la alte organe de informații. De asemenea, pe bază de schimb, se primesc materiale de la alte departamente care au reprezentanți în exterior. În legătură cu aceeași acțiune se procură în mod deliberat și consistent alte materiale necesare investigațiilor. Acestea sunt revistele, ziarele și alte tipărituri oficiale ale guvernelor străine, publicațiile statistice oficiale și neoficiale, cărțile noi din domeniile de un interes deosebit etc.

Problema care se pune este dacă toate aceste lucruri trebuie să fie concentrate într-un singur loc sau nu. După părerea noastră este necesar să existe o unitate specializată, o bibliotecă centrală cu toate materialele (mai puțin hărțile) necesare activității unui organ informativ.

O astfel de bibliotecă trebuie să aibă câteva secții: o secție care să se ocupe de materialele nesecrete, și anume, de cărți, reviste și ziare, colecțiile aflate aici fiind de o strictă specializare; de asemenea, aici să se afle lucrările tehnice care nu se găesc cu ușurință în altă parte; altă secție să se ocupe de fotografii și albume; secția următoare — și cea mai importantă — să conțină materiale secrete de toate sursele.

Biblioteca, indiferent câte secții are, trebuie să îndeplinească următoarele sarcini:

a) Să achiziționeze materiale oficiale. Asta înseamnă că pe lângă reviste, ziare, cărți, etc., trebuie să achiziționeze și alte materiale, precum: procese-verbale ale dezbaterilor parlamentare, publicații oficiale ale guvernelor străine, etc. În acest caz, activitatea este prăguită și satisfăcătoare, deoarece exploatarea acestor materiale aflate în țara sau în exterior.

b) Să strângă materiale secrete. Ea trebuie să primească toate telegramele primite de la reprezentanții diplomatici din exterior, sint importanțe și, de asemenea, compasul că a ceea ce este importantă din sub aspectul interesului și rapoartele studiate reprezentanților afacerilor departamente aflate în

pe cîi formale. În aceste condiții începe să se întrezărească și răspunsul

— multe date trebuie strase despre un număr mare de

— aceste date trebuie concentrate într-un dosar

centra.ă care să se ocupe...

respectiv trebuie să se impune un control specializat ca-

PROBLEMA 10. Care este cea mai bună rezoluție a problemei hărții?

Harta este un

54

1) primul care se ocupa de legatura cu aceasta problema, primul stringerea datelor necesare elaborarii cartii si al doilea, cartografierea acestora

[illegible]

Problema administrativă este cine se ocupă de procu-

Răspunsul este clar în ceea ce privește partea de elaborare, de cartografiere. Un organ de informații, demn de acest nume, trebuie să editeze hărți și planuri. Mai mult decât atât, acestea trebuie să ilustreze studiile de diferite naturi: geografice, economice, militare etc. Vor fi în general tipuri de hartă ce trebuie produsă este harta la scară mică; deci nu este vorba de o hartă pe care se fac planuri militare ori se trec un port, un canal de irigații etc., ci reprezintă situații ce au semnificații pentru o anumită regiune a lumii. Pentru a face aceasta cartograful are nevoie de date de referință și de alte materiale obținute de ei sau de unitățile regionale. Cu alte cuvinte, cartograful este un consumator de informații. Deci răspunsul se întrezărește: asigurarea informațiilor și cartografierea hărților trebuie făcute

INFORMAȚII INSEAMNA ACTIVITATE

În înțelesul pe care-l dăm cuvintului informații nu sînt cuprinse numai cunoștințele despre care am vorbit sau organul ce se ocupă cu stringerea și elaborarea respectivelor cunoștințe, ci și activitatea ce o desfășoară organul informativ.

În cele ce urmează ne vom ocupa de informații ca de o activitate sau — mai bine zis — un proces. În primul rînd, ne interesează un număr de probleme de metodologie, precum și de altă natură, care sînt caracteristice procesului informativ.

Cunoștințele pe care le-am denumit informații strategice servesc două scopuri: ele sînt folosite într-un scop defensiv, de apărare, întrucît ne avertizează asupra planurilor pe care le pun la cale alte state, planuri ce lovesc în interesele noastre naționale; ele sînt folosite într-un scop ofensiv, deoarece servesc ca bază pentru acțiunile inițiate de către țara noastră în domeniul extern și în strategia apărării. Indiferent de scopul pe care-l servesc, informațiile se obțin prin investigații (cercetări). Acest proces de investigare cere, de obicei, o înaltă calificare tehnică, fiind foarte anevoios; alături, el este foarte ușor, fără a impune o pregătire specială pentru a fi realizat. Unele proiecte necesită mii de ore

... a celor de oameni, iar altele sunt în
... singur om

Un tip de investigație este utilizat în
... informații noastre ex
... informații în legătură cu
... acest lucru o temă cheie a
organului de informații; al doilea mod este cel care
din supravegherea generală, sistematică și neîntreruptă
ceea ce se petrece pe plan extern.

Supravegherea, în sensul în care folosim acest
cuvânt, înseamnă observarea atentă a ceea ce se întâmplă
... de a percepe
... de observare are loc în
... în
destin.

În
... supraveghere
... legal
— unii sînt civili, alții militari — și a căror datorie este de
a ține ochii și urechile în alertă și de a raporta tot ce află
... Departamentul de
... are un domeniu în care este competent și interesat — acesta
putînd fi politic, militar, comercial, cultural etc. — și este
... și
asupra domeniilor respective de activitate.

Unele guverne străine suplimentează activitatea acestor
funcționari cu acțiuni pure de spionaj, adică trimițînd în
țara respectivă agenți secreți care să afle și să raporteze
cele probleme ce nu pot fi aflate pe căi deschise.

Nu toate activitățile de supraveghere au loc în exterior:
... organ
... puse în discuție
puse în discuție acestui paradox.

În primul rînd, este o chestiune de comoditate. De
... al de radio al Franței transmi
... comentariile
... Nu înseamnă însă că ar trebui să

stații de ascultare în toate părțile lumii, deoarece, pe de o
parte, am avea de învins o serie de greutăți tehnice, inclu-
siv costul unei astfel de operații, iar pe de altă parte arasta
... la
... organ important al supravegherii generale, își are sediul în
țara Statelor Unite și are în
tante programe, care sînt traduse, multiplicare și trimise la
organul de informații de la
cupan, de obicei.

La fel este privită și problema referitoare la marea can-
... în
... acestea avîndu-și redacțiile în țară. Ziarul Luni, cu toate
că nu are vreo legătură specială cu organul de informații,
... și
... și contribuie deși nu în mod sis-
tematic, la supravegherea generală. Nu este cazul ca tele-
gramele respective să fie interceptate în exterior, ci le luăm
cînd ajung la destinație, organul informativ avînd anumiți
oameni care se ocupă special de acest lucru.

Există și un al doilea motiv pentru care e bine să exe-
cutăm supravegherea generală din țară și anume acela că
ceea ce se pune la cale undeva pe glob și ne afectează in-
teresele este acoperit, de obicei, într-un val conspirativ, fi-
ind plănuț în secret și există doar cîțiva oameni sau gru-
puri de oameni care au cunoștință de lucrul respectiv. În lu-
mea relațiilor internaționale, aceste părți la conspirație pot
fi rezidenți în diferite țări. Nu de puține ori, adevărul asu-
pra celor puse la cale într-o anumită țară a ieșit la iveală
punîndu-se cap la cap fragmentele obținute de la mai multe
surse aflate în țări diferite. De exemplu, ceea ce pune Fran-
co la cale este mai greu de aflat de la sursele din Madrid
decît de la cele din Mexico City, Buenos Aires, Lisabona,
Bavonne sau Roma.

Acesta este motivul pentru care trebuie să existe un
post de observație, de ascultare și apreciere la centru.

... pentru a fi aplicabile nevoilor consumatorilor.

[illegible]

Cei care vin la sedinta privitoare la politica fata de o
politicieni. Care sunt acestea si cit de detaliat trebuie sa fie
studiuul?

În procesul analizei problemei, ofițerul de informații cau-
tează să determine dacă informațiile necesare sunt disponibile la
sursa proprie sau dacă trebuie să fie obținute de la o altă sursă
sau de la cel care are nevoie de informațiile respective.

Ofițerul de informații află firul care trebuie urmat pentru a afla despre activitatea lui Orsinia. Știe că în Congo sînt mari rezerve de uraniu și pe bună dreptate se află acolo și un număr mare de oameni de știință. Cînd investigațiile sale îl identifică pe fratele Nepomuk a fost în stare să găsească pe nepotul lui Orsinia pentru geologie, vede imediat legătura și își dă seama în ce direcție să acționeze. Enute ipoteza că Orsinia încearcă să obțină uraniu în Congo și că Nepomuk este un agent al Orsiniei. La acest punct, el are nevoie de indicații (de îndrumări) privind modul cum să procedeze în continuare. Ce fel de acțiune consideră ca fiind importante oamenii care-i sînt șefi? Ce propune el să se întreprindă în cazul în care se descoperă că acțiunile Orsiniei sînt rău intenționate?

In cazul țării față de care se preconizează să fi

rot. Mai mult decît alit, în urma investigaţilor pot obţine
date şi ipoteze folositoare, la care politicieni nu s-au gîndit
niciodată.

Problema nu este aceea a indicatilor interne (a autoindrumarii), ci a indicatilor pe care trebuie sa le dea celui ce are nevoie de informatiile respective. Aceasta este o chestiune delicata a informatiilor si de care ne vom ocupa in mod special. Este suficient sa spunem deocamdata ca relatia dintre consumatori si organul de informatii n-a fost si nu este intotdeauna neteda si ca de multe ori acesta din urma se gaseste in imposibilitate, din lipsa de indrumare, sa elaboreze materiale folositoare pentru consumatorii de informatii. Lipsa de indrumare are rezultate dezastruase tocmai in aceasta e-capa. Daca organul de informatii nu stie pentru ce lucreaza, carui scop urmeaza sa-i serveasca materialul pe-l elaboreaza, ce actiuni va trebui sa intreprinda si cu ce mijloace, formularea sarcinilor sufera si este nesatisfacatoare.

ETAPA A TREIA: culcarea de informații

Culegerea de informații este cea mai caracteristică a activității a organului de informații. Fără culegere de informații nu se poate realiza supravegherea generală și nu se poate face nici investigația. Nici un organ de informații care nu efectuează o culegere de informații nu poate să-și îndeplinească misiunea. Dar, chiar în acest caz se ridică probleme metodologice dificile care, dacă nu sunt rezolvate, pot duce la apariția unei deficiențe de eficiență. Să le enumerăm și, totodată, să le explicăm.

a) Problemele în care se întâlnește în mod obișnuit omul, cînd este pus în situația de a efectua o anumită acțiune. După ce s-a formulat problema ce trebuie rezolvată, primul pas este să stabilească ce informații trebuie să existe în cadrul organului din care face parte persoana respectivă de stat. Are un avantaj evident dacă o persoană lucrează într-un organ informativ ce posedă o bună organizare, unde toate documentele sînt ținute la zi și pe un anumit ordin.

În acest caz, în cel mai scurt timp posibil, își poate realiza sarcinile necesare pentru luarea deciziilor. Dacă nu este în cadrul organului său, atunci persoana respectivă trebuie să ia seama că există o anumită relație cu instituția respectivă și la alte instituții care au o anumită funcție să intre. Aici încep o serie de probleme care apar dacă instituțiile respective nu au bazele necesare pentru a realiza a propriilor materiale.

Vă dați seama ce s-ar întimpla dacă o persoană nu are la dispoziție astfel de informații și trebuie să lucreze în condiții care depășesc cel care este obișnuit pentru el.

b) Să presupunem că ofițerul de informații și-a dat seama, după ce a strîns toate datele pe care le dețineau organul informativ și celelalte instituții din țară, că totuși rămîn unele neclarități și că are nevoie de o serie de informații din exterior. Deci el trebuie să ia în considerare următoarele probleme: a) Informația respectivă și să se explice de ce are nevoie de ea. În cazul în care cel trimis în exterior nu este în posesia informației respective, cunoscînd astfel că informația este necesară, funcționează și personalul care o poate procura. Dacă nu va înțelege nici măcar ușor ce i se cere și va face acest lucru în cel mai eficient mod. Va înțelege instrucțiunile primite și va acționa ca un braț exterior al unității din țară. Dacă cel trimis a lucrat în unitate și a fost trimis la post unde este mai puțin informat și puțin pregătit atunci dificultățile sînt mai mari.

Informația constă în a exprima în mod precis, de clar și în mod concis ceea ce trebuie să fie făcut și în ce scop. Informația trebuie să fie operativă, adică să poată fi utilizată de urgență, de necesitate imediată.

Dacă sînt formulate ca niște ordine ker, cererile nu se pot realiza în mod bun.

Greutățile cresc cînd se cer informații în probleme de care omul de la post este străin și care nu are pregătirea de a se ocupa de ele. Dacă este vorba de informații de urgență, atunci este posibil să fie un fel de necomprensibilitate, iar dacă este vorba de informații care nu sînt de urgență, atunci este posibil să fie un fel de necomprensibilitate. Dacă este vorba de informații care nu sînt de urgență, atunci este posibil să fie un fel de necomprensibilitate.

De asemenea, cînd se cer informații în probleme de care omul de la post este străin și care nu are pregătirea de a se ocupa de ele, atunci este posibil să fie un fel de necomprensibilitate.

De asemenea, cînd se cer informații în probleme de care omul de la post este străin și care nu are pregătirea de a se ocupa de ele, atunci este posibil să fie un fel de necomprensibilitate. De asemenea, cînd se cer informații în probleme de care omul de la post este străin și care nu are pregătirea de a se ocupa de ele, atunci este posibil să fie un fel de necomprensibilitate. De asemenea, cînd se cer informații în probleme de care omul de la post este străin și care nu are pregătirea de a se ocupa de ele, atunci este posibil să fie un fel de necomprensibilitate.

De asemenea, cînd se cer informații în probleme de care omul de la post este străin și care nu are pregătirea de a se ocupa de ele, atunci este posibil să fie un fel de necomprensibilitate. De asemenea, cînd se cer informații în probleme de care omul de la post este străin și care nu are pregătirea de a se ocupa de ele, atunci este posibil să fie un fel de necomprensibilitate.

[illegible]

ca o reprezentare a situației acestor articole și informa-
din ziare, care sunt clasificate ca materiale docu-
In cazul de față i se face un deserviciu celui care

Organul informativ, pentru a evita ipoteze de bună ca-
litate și competență care să fie de-
in al doilea rând să aibă acces la in-

și voința necesară
Deci, organ

personalul aparatului informativ este format din cei mai lo-
si are poporul nostru. tu-

punând în discuție pașii necesari să se

secret al informației în cazul în care s-a

secret de stat pe care s-a bazat securitatea și bi-

[illegible]

4.F.4P.1 FIN M Ā : prezentarea ipotezei (ipotezelor)

1. *Adaptation to the environment*
 2. *Adaptation to the environment*
 3. *Adaptation to the environment*
 4. *Adaptation to the environment*
 5. *Adaptation to the environment*
 6. *Adaptation to the environment*
 7. *Adaptation to the environment*
 8. *Adaptation to the environment*
 9. *Adaptation to the environment*
 10. *Adaptation to the environment*

anul informativ produce și rapoarte mari.

Într-un fel, este normal să fie așa, dar rezolvările
sunt întotdeauna dintre cele mai bune. Există și încă
probleme mai mari, care nu pot fi rezolvate

de ruine. Consumatorul ce insistă că nu există idei
sau concepții care să ne ajute în rezolu-
țiunile noastre.
Platind un tribut mare pentru aceasta, în două fe-
rile ca să se realizeze o idee pe care
se bazaază.
Pe care se spetește la
un altă o parte
și răsturnate o
la interesele
matematice.

dand-mă
matul, în consecință, va fi și el mai sâmb

matul, în consecință, va fi
... de ...
... a lui ...
... să se adreseze
... a per ...
... ca ...
... proce ...
... de informat ...
... na ...
... ta fiind ...
... ge ...
... cazul împotriva noțiilor de
... din con ... pentru că sursele trebuie con-
... de ...
... la ...
... reprezintă ne ...
... imagina ...
... mai jos ...
... să spunem ;

să spunem :

Statele majore a doua tură X și Y au putut o serie de
tracative înaintea celui de-al doilea război mondial despre
oportunitate pe care țara Y le avea într-o colonie Y 1-a
spus în X că are un număr de aeroporturi gata construite
care sînt în construcție pe aceste terenuri de a compara

77

primă sarcină să cunoască. 1) problema care se pune în fața lui este să elaboreze politica, planificarea și organizarea în viața a hotărârilor și 2) să el trebuie să primească informații din partea celor care au executat aceste lucruri, informațiile care se planifică și se desfășură aceste lucruri, informațiile ce le furnizează nu corespund nevoii.

Dar, să fim mai precizi. A fi bine îndrumat într-o anumită acțiune informativă înseamnă să știu aproape totul despre ea. Dacă vrei să afli de la un constructor de drumuri cu de mare este o lucrare pentru construirea unei anumite porțiuni de drum, nu te duci la el și-l întrebi: „Cât este de greu să construiești un drum?” Înainte de a te putea aștepta la un răspuns care să aibă un înțeles, trebuie să-i prezinți o serie de întrebări care vrei să construiești drumul, cum o să fie — cantitativ și calitativ — traficul pe această porțiune de drum, tonajul celui mai greu vehicul și așa mai departe. După ce faci aceste specificații precum și multe altele respectivul constructor tot nu-ți va da un răspuns; poți primi un răspuns aproximativ, dar constructorul va refuza să se pronunțe până când nu va cunoaște natura terenului pe care urmează să fie construit drumul, condițiile climatice ce trebuie să le înfrunte pe timpul construcției, forța de muncă locală etc. După ce face cercetările respective, vine cu o cifră pentru costul unui drum care să corespundă caracteristicilor pe care le-ai cerut, dar această cifră este prea mică. În acest caz, acesta începe discuțiile pentru un compensație. Așa poți să ai două benzi de circulație în loc de una. Așa poți să ai o variantă ocultoare unde să fie nevoie de mai puțin lucrări de artă și unde pantele să fie mai mici? Așa poți să ai o variantă în care să se evite unele lucrări de artă și să se economisească bani. Dacă ai o variantă în care să se evite unele lucrări de artă și să se economisească bani, atunci poți să ai o variantă în care să se evite unele lucrări de artă și să se economisească bani.

împreună puneți pe picioare un plan acceptabil iar treaba merge bine. În mod natural și fără a-ți da seama, l-ai îndrumat pe constructor, dându-i acele elemente care erau necesare pentru succesul activității lui (și a ta).

De același tip de îndrumare are nevoie și organul care se ocupă de informațiile strategice. Acesta nu formulează obiective, nu este făuritorul politicii statului, nu elaborează planuri la nivel național, nu transpune în viața hotărârile luate. Funcția sa este una auxiliară, de serviciu. Datoria sa este de a avea grijă ca cei în drept să fie în general bine informați, să stea la spatele acestora cu cartea deschisă la pagina potrivită, să le atragă atenția asupra aspectelor evidente pe care s-ar putea să le neglijeze și — la cererea lor — să analizeze variante, dar fără a indica sau a face alegerea. Organul de informații nu poate aduce nici un folos dacă nu cunoaște intențiile celor pe care îi servește; el nu-i poate servi dacă nu se bucură de încrederea lor și dacă nu are de la ei îndrumarea pe care orice muncă o cere de la clientul său. Probabil că neînțelegerea va fi surprinsă să aude că elementul de îndrumare, prezent la nivelurile inferioare, devine din ce în ce mai rar cu cât se urcă mai sus.

Fără o îndrumare adecvată și fără încredere, organul de informații nu poate produce informațiile de care este nevoie. Activitatea sa de supraveghere, deși sigură în cazurile evidente și mari, poate foarte bine să neglijeze evenimente mai puțin relevante, dar cu o semnificație deosebită. Desigur, s-ar putea să existe diferențe de păreri asupra a ceea ce trebuie și ce nu trebuie urmărit; dar aceste cântări nu este bine să fie decantate, ci, din contră, se impune a fi clarificate prin sfatul prețios pe care-l pot da consumatorii de informații.

Investigația, acest aspect al muncii informative, are și mai mult de pierdut dacă nu este îndrumată în mod adecvat. În primul rând, ea poate să fie incompletă și în consecință să nu poată să servească pe cei care au nevoie de ea. Nu să-i servească, să fie incompletă, inexacte și inoportune. Nu

este rezonabil să ne așteptăm la mai mult atunci când sarcinile care se dau organului de informații sunt adevărate și depășesc capacitatea umană.

Pentru a fi în stare să prezinti materiale la nivelul și de calitate care se așteaptă, ai nevoie de un personal calificat destul de mare pentru a înmagazina și a te ține la curent cu suma totală a cunoștințelor umane. Chiar și atunci este îndoielnic că rezultatul va fi cel cerut, dacă organul de informații nu primește indicații asupra sarcinii pe care urmează să o îndeplinească.

Pe de altă parte lipsa unei îndrumări oportune și eficiente este principala cauză a celei mai grave boli de care poate suferi un organ de informații. Această boală se numește lipsa de răspundere: organul de informații își pierde dorința de a participa la realizarea obiectivelor propuse pe plan național și simțul necesar pentru a-și aduce cea mai nimerită contribuție la efortul comun; se mulțumește să prezinte informația, fără a încerca să afle ce se ascunde în spatele ordinilor care le cer, înțelesul unor lucruri care par fără sens. Când oameni inteligenți și sensibili ajung la acest stadiu, ei nu mai sînt nici inteligenți, nici sensibili, ci se comportă ca mașini automate pe care le îngrijorează (dacă-i îngrijorează) doar lucrurile ce merg prost. Ceea ce produc acești oameni, informațiile respective, aproape n-au valoare. Aceasta din nou este o boală care se poate vindeca numai prin schimbare și nu-i mai preocupă grija față de problemele de muncă.

Sînt mai multe motive care explică de ce producătorii și distribuitorii de informații sînt puși în situația în care sînt. Acestea sînt: lipsa de interes, lipsa de cunoștințe, lipsa de autoritate, lipsa de mijloc de comunicare, lipsa de timp și lipsa de interes pentru armată decât pentru instituțiile civile.

Orice organizație este gestionată pe un model propriu. Astfel, a cel mai înalt nivel în vechia organizație a Ministerului de Război, de pildă, șeful de stat-major avea ca subordonați pe adjunctul său, statul-major general și statul-major special.

Statul-major general era compus din șase divizi (directii), fiecare sub conducerea unui general. Aceste divizi răspundeau de probleme ca: personal, informații, organizare și instruire, servicii, aprovizionare-administrație planuri și operații, cercetare și dezvoltare. Cu mici modificări, acest model se poate identifica și la celelalte instituții.

Principala datorie a tuturor acestor divizii (directii) este de a informa comandantul și de a-l ajuta să ia hotărîrea justă. Fiecare ofițer care este specialist în domeniul său are drept datorie principală să contribuie la înțelegerea de către comandant a problemelor din domeniul respectiv și o datorie secundară față de colegii săi din instituție. Deci, loialitatea urmează o linie ascendentă, pe verticală, de-a lungul ierarhiei administrative. Pînă ce nu urcă întreaga scară verticală, loialitatea nu se împrăștie și la alte organe similare.

În aceste condiții există un motiv, inerent structurii instituțiilor, pentru care directorul diviziei informații întâmpină greutăți în obținerea de la alți directori a îndrumării și informațiilor despre planurile, acțiunile proiectate, performanțele operaționale etc. pe care în mod normal ar trebui să le obțină. Același este motivul pentru care esaloanele înțelegere ale unor organizații se găsesc și se întîlnesc atât de greu. Dar a face generalizări este periculos. Poate singura generalizare valabilă este aceea că o asemenea structură sporește inerția oricărei instituții mai mari și că ceea ce pare a fi adevărat la cele mai înalte esaloane din armată este valabil și pentru marile organizații comerciale sau industriale.

Unii susțin că etapa, numită de doctrina militară „analiza situației”, contribuie și ea la instaurarea unor relații de înțelegere între diferitele servicii și departamente ale armatei. Aceasta este o concepție foarte simplă și care nu are nici o valoare practică. Fiecare departament are o funcție bine precizată în armată și în armată. Aceste funcții sînt de personal, operații și logistică și spun precis care sînt datele necesare pentru fiecare departament și pe ce linie sînt datele necesare.

pre condițiile geografice și de spațiu, în fața însă nu este... ofiterul de informații despre forțele... problemele în care i se cere aportul, indige-

scute în doctrinele militare. Motivul invocat în cazurile în care ofiterul... acționa, l-ar face să-și dea seama cine are...

hotărârea comandantului, supraestimând sau subes-... are dreptate să nu-și pună în temă ofiterul de... asupra intențiilor și forțelor sale. De asemenea...

ive ofiterul de informații va fi întotdeauna ofensat... că, indiferent cât s-ar strădui, riscă întotdeauna...

muncească zadarnic, căci ceea ce produce nu este... P...

informații dintr-un colectiv însărcinat cu rezolvarea unei probleme care presupune și aportul domeniului informativ. În subconștientul lor poate să se cunască credința că ci-... neva a spus că nu sînt prea inteligenți pentru o treabă se-... riosă. De aici apar aversiunile. Dacă organul de informații are un personal format din oameni excepționali, care sînt invariabil la toate întrebările răspunsuri corecte și folosi-... toare, aceste aversiuni pot să dispară, iar organul de infor-... mații să ajungă să fie respectat de către consumatorii de in-... formații. Dar alina timp cît organul de informații nu este format din asemenea oameni, iar în armată, mai ales, este constituit din ofițeri care n-au pregătirea și aptitudinile ne-... cesare pentru această activitate și nici nu vor să-și facă o carieră din ea, este clar că relațiile dintre producător și con-... sumator n-au cum să fie normale.

O altă cauză poate fi găsită în ceea ce în limbaj curent poartă denumirea „motive de securitate”

În cazul de față, securitate înseamnă secretul în care... Dacă intențiile și posibilitățile inamicului sînt cunos-... cute, acesta se găsește în postura de a egala...

litate, atunci, unde... lte pentru debarcarea din Normandia?)

... a fi... a...

ceea ce am avut în plan să fac alături de
fratelui. Pierderea de timp a fost pierderea
unor oportunități sau în anumite cazuri pierderea statului român.

Acres a 1.000.000 de dólares anuais e a
 área regular de produção de algodão
 foi

Para chegar a posteridade, este livro
 não tem o intuito de polêmica, mas de apresentar
 o trabalho de Jesus Cristo, o Filho do Pai, regido
 pelo Espírito Santo, para a salvação de todos.

[illegible][illegible]

ga casă și ceea ce-l interesează pe el într-unul din paragrafe sau capitolele enciclopediei pe care o elaborează organul informativ. Consumatorul nu are garanția că respectiva informație există în studiul pe care l-a cerut, deoarece poate dumneavoastră ați considerat-o neimportantă. Nici dumneavoastră nu aveți garanția, chiar dacă includeți informația respectivă, că ceea ce ați făcut servește intereselor consumatorului.

Cazurile prezentate pînă acum sînt extreme, căci, în realitate, atât producătorul cît și consumatorul de informație fac tot ce este posibil și permit pentru a se ajuta unul pe altul. Totuși, le-am prezentat spre a consemna că există această problemă și că trebuie avut grijă ca relațiile stabilite între cei doi parteneri să fie normale și corecte.

Vrem să ne facem bine înțelegi! În paragrafele anterioare n-am pledat împotriva regulilor de păstrare a secretului și nici nu cerem ca acestea să nu fie respectate, ci din contră! Dar am vrut să atragem atenția că „securitatea” de care vorbeam mai sus este ca o armură. Armura aceasta poate fi atât de grea și de mare încât omul îmbrăcat în ea să fie absolut în siguranță, dar și complet nefolositor. Atât producătorul cât și consumatorul au secrete proprii de apărare, dar ei nu trebuie să se izoleze și să se apere în așa mod încât măsurile de apărare să deservască scopurile existenței lor. Această problemă este deosebită și se cere reglementarea prin lege.

Pierderile, atât la propriu cit și la figurat, le va suferi

colectiv care, în ultimă instanță, era subordonat organelor de control. În asemenea condiții era sigur că lozabilitatea acestor servicii care existau și puteau fi exploatare erau folosite în interesul propriu al persoanelor respective. În asemenea condiții, garanția de integritate a informației este pierdută și relația cu consumatorul, această metodă nu mai este valabilă, deoarece consumatorul nu poate să obțină informații corecte și complete din toate informațiile necesare. În plus, standardele stabilite privind aceste lucrări, datorită dispersării, vor fi diferite, spre deosebire de concepția unitară care există într-un organ de sine stătător.

Măsurile administrative nu pot evita întotdeauna dezavantajele apropierei prea mari a aparatului informativ de consumator. Oamenii angajați în planificarea sau îndeplinirea unei acțiuni într-un timp mai lung sau mai scurt vor dori ca aceasta să ia un anumit curs. Ca atare, ei sunt expuși riscului să nu examineze în mod critic și să nu facă pașii necesari, să nu le aranjeze într-un sistem sigur și logic. La astfel de situații se poate ajunge datorită necunoașterii faptelor revelatoare și importante, precum și din cauza lipsei de competență a persoanelor implicate. În asemenea condiții, informația este distorsionată și nu este corectă. Dacă informația este corectă, dar este prezentată într-un mod care nu permite consumatorului să înțeleagă corect ceea ce este prezentat, atunci informația este distorsionată și nu este corectă. Dacă informația este corectă și este prezentată într-un mod care permite consumatorului să înțeleagă corect ceea ce este prezentat, atunci informația este corectă și este prezentată într-un mod care permite consumatorului să înțeleagă corect ceea ce este prezentat.

făcut vinovat de tragerea unor concluzii pripite și nu îndea-
rând de fondate al greșelii mari în ceea ce privește
cuprins nemijlocit în instituțiile a căror sarcină este furi-
rea politicii de stat.

Din aceste motive, ceea ce se obține indiscutabil pe pla-
nul îndrumării se anulează prin pierderea integrității și
obiectivității acțiunilor.

Singura soluție este una de compromis, spre care s-a
trecut întotdeauna la începutul anilor '70, când s-a în-
terzicerea informației din partea aparatului de informare
și de comunicare. Aceasta a fost o soluție temporară, care
nu a rezolvat problemele care au apărut în urma
eliminării de informații și care au dus la o pierdere
cu problemele celor pe care are menirea să-i servească

Problema informațiilor și a furtului politicii

Ceea ce s-a spus până acum despre politică și informa-
ția nu este tot ce trebuie să se știe. De fapt, este vorba de
o problemă care trebuie să fie abordată în mod corect și
să se găsească o soluție care să permită consumatorului să
înțeleagă corect ceea ce este prezentat. Aceasta este o
problemă care trebuie să fie abordată în mod corect și
să se găsească o soluție care să permită consumatorului să
înțeleagă corect ceea ce este prezentat. Aceasta este o
problemă care trebuie să fie abordată în mod corect și
să se găsească o soluție care să permită consumatorului să
înțeleagă corect ceea ce este prezentat.

Într-un anumit sens, informația este o bun public
care trebuie să fie gestionată în mod corect și să se
găsească o soluție care să permită consumatorului să
înțeleagă corect ceea ce este prezentat. Aceasta este o
problemă care trebuie să fie abordată în mod corect și
să se găsească o soluție care să permită consumatorului să
înțeleagă corect ceea ce este prezentat. Aceasta este o
problemă care trebuie să fie abordată în mod corect și
să se găsească o soluție care să permită consumatorului să
înțeleagă corect ceea ce este prezentat.

Problema produsului activității organului de inform. și a acceptării sale

Într-un anumit fel, problema este de fapt o problemă de acceptare. Dacă organul de inform. se face vinovat că a folosit o metodă greșită sau a făcut informații să în drept bun ceea ce i se spune. Acest fapt

este în mod evident o problemă de acceptare. Dacă organul de inform. se face vinovat că a folosit o metodă greșită sau a făcut informații să în drept bun ceea ce i se spune. Acest fapt

este în mod evident o problemă de acceptare. Dacă organul de inform. se face vinovat că a folosit o metodă greșită sau a făcut informații să în drept bun ceea ce i se spune. Acest fapt

este în mod evident o problemă de acceptare. Dacă organul de inform. se face vinovat că a folosit o metodă greșită sau a făcut informații să în drept bun ceea ce i se spune. Acest fapt

este în mod evident o problemă de acceptare. Dacă organul de inform. se face vinovat că a folosit o metodă greșită sau a făcut informații să în drept bun ceea ce i se spune. Acest fapt

este în mod evident o problemă de acceptare. Dacă organul de inform. se face vinovat că a folosit o metodă greșită sau a făcut informații să în drept bun ceea ce i se spune. Acest fapt

este în mod evident o problemă de acceptare. Dacă organul de inform. se face vinovat că a folosit o metodă greșită sau a făcut informații să în drept bun ceea ce i se spune. Acest fapt

la aceeași vremea când se făcea și o altă informație de natură științifică. Hitler a fost un asemenea consumator de informații.

Și în momentul de față, când se vorbește de informații, se are în vedere o anumită problemă. Alături de muncă informativă și de asemenea oameni care le constituiau erau, tehnic vorbind, competenți. Da, Hitler, care în câteva ore (datorită întâmplării sau intuiției)

era în stare să rezolve o problemă științifică, era în stare să rezolve o problemă științifică. Da, Hitler, care în câteva ore (datorită întâmplării sau intuiției)

era în stare să rezolve o problemă științifică, era în stare să rezolve o problemă științifică. Da, Hitler, care în câteva ore (datorită întâmplării sau intuiției)

era în stare să rezolve o problemă științifică, era în stare să rezolve o problemă științifică. Da, Hitler, care în câteva ore (datorită întâmplării sau intuiției)

era în stare să rezolve o problemă științifică, era în stare să rezolve o problemă științifică. Da, Hitler, care în câteva ore (datorită întâmplării sau intuiției)

INFORMAȚII INSEAMNĂ ORGANIZARE

Informațiile presupun o organizație fizică de oameni vii ce se ocupă de stringerea cunoștințelor despre care am vorbit în capitolele precedente. O astfel de organizație trebuie să pună sub supraveghere țările străine și să fie pregătită să le prezinte trecutul, prezentul și, probabil, chiar viitorul. De asemenea, trebuie să fie sigură că ceea ce produce în domeniul informațiilor este folositor oamenilor care iau hotărâri, respectiv că acest produs este revelator, complet, veridic și oportun.

Este de la sine înțeles că o asemenea organizație trebuie să aibă un personal compus din experți pricepuți care știu (sau li se pot spune) aspecte fundamentale ale politicii și strategiei externe și care sunt în măsură să producă informații profesionale. Una dintre aceste informații este cea care este produsă de observatori la fața locului. Într-un anumit sens, observatorii vor executa supravegherea externă. Vom aștepta ca oamenii trimiși în cap la fața locului să observe și să raporteze ceea ce văd. Ei sunt oamenii care au grijă de ceea ce am denumit „elemente de informare externă” din cadrul informațiilor strategice. Care sunt altele? Unele observatori ideal trimis în exterior a dăruit și sa ca sfer de informații?

Suavitatea așternutului este foarte importantă, dar nu trebuie să uităm că un așternut trebuie să fie și rezistent. Este necesar să alegem un material care să suporte uzura și să nu se deformeze ușor. Pentru a evita acest lucru, este bine să alegem un material care să aibă o elasticitate bună și să nu se deformeze ușor. În plus, este bine să alegem un material care să aibă o culoare deschisă, astfel încât să putem vedea ușor dacă este curat și să nu se murdărească ușor. În concluzie, alegerea așternutului este foarte importantă și trebuie să luăm în considerare toate aspectele menționate mai sus.

1. The first part of the paper is devoted to a review of the literature on the topic. It starts with a general overview of the field, followed by a more detailed discussion of the specific issues at hand. The author then presents his own findings, which are based on a series of experiments. These findings are then compared with the results of previous studies, and the author discusses the implications of his work. Finally, the paper concludes with a summary of the main points and some suggestions for future research.

În concluzie, trebuie să înțelegem că, în aparență, un om poate să aibă o anumită calitate, dar să nu o manifeste în viața sa. Acest lucru se poate întâmpla din cauza lipsei de cunoaștere sau de voință. Prin urmare, este important să ne concentrăm pe dezvoltarea noastră personală și să încercăm să manifestăm calitățile noastre în viața de zi cu zi. În acest sens, trebuie să fim conștienți de faptul că, în viața noastră, există momente în care trebuie să ne confruntăm cu provocări și să ne testăm la limită. Este important să nu ne lăsam cârmuiți de aceste momente, ci să le folosim ca oportunități de învățare și de creștere. În concluzie, trebuie să ne concentrăm pe dezvoltarea noastră personală și să încercăm să manifestăm calitățile noastre în viața de zi cu zi. În acest sens, trebuie să fim conștienți de faptul că, în viața noastră, există momente în care trebuie să ne confruntăm cu provocări și să ne testăm la limită. Este important să nu ne lăsam cârmuiți de aceste momente, ci să le folosim ca oportunități de învățare și de creștere.

La nivelul instituției, aceasta înseamnă că gândește în termeni tehnici să realizeze oameni instruiți să dăruie sănătate la sediu pentru a se familiariza și a deveni perfecți ceea ce gândește să-l trimită să știe și să se îngrijască pentru a-l putea trimite în exterior în mod deschis.

over the whole of the island for a
 distance of 100 miles, and the
 in the whole of the island for a
 distance of 100 miles, and the
 in the whole of the island for a
 distance of 100 miles, and the

In the first instance, the existence of a
state of affairs is not a necessary condition
for the truth of a proposition. For example,
the proposition "The cat is on the mat" is true
even if the cat is not on the mat. (1954, p. 10)

desclus, exista

with the following conditions:

... the basis of the ...
... the problem ...
... the ...

En el presente trabajo se ha intentado dar a conocer el mundo real de la vida de los niños de la calle de la ciudad de Bogotá, Colombia, a través de la metodología de la etnografía.

[illegible]

Pentru ilustrare dau de-a exemple legate de debarcarea în Africa de nord. Înainte de a avea loc debarcarea, între guvernul american și guvernul francez, ce la Vichy și în Alger au acordat cu privire la comerțul cu Maroc. Algeria și Tunisia conform cărora noi puteam să desfășurăm vânzarea și cumpărarea de bunuri de consum și toate respective. Toată lumea s-a dat seama că s-a dat o posibilitate de propagandă în sensul că pe unele ambalaje bine alese se puteau trece anumite inscripții negate de cauza noastră. Dar ce trebuia să fie scris pe ambalajele respective? În ambalaj? Cum anume tre-

buia formulat? Deși la noi reclama este bine pusă la punct, în cazul de față se ridicau probleme, deoarece nu se cunoștea modul în care se putea ajunge la sufletul și conștiința populației țărilor respective.

Pentru aceasta era nevoie de cunoașterea psihologiei, a modului de a gândi și de a se exprima ale populațiilor în cauză. Se înșirau cunoașterea dialectelor limbii arabe ce se vorbește în țările respective și care sînt diferite de araba clasică. Or, asemenea cunoștințe nu puteau avea decît niște adevărați experți în problemele ce ne interesau.

Un alt caz l-a constituit problema estimării forței de muncă din Marocul spaniol, pe care putea conta armata noastră. În mod sigur, dacă era consultat un expert în problemele forței de muncă, dar care nu cunoștea condițiile din Marocul spaniol, rezultatele cercetării sale ar fi fost total eronate. Respectivul expert ar fi luat numărul populației conform ultimului recensămint și ar fi făcut calculele necesare. Rezultatul ar fi fost greșit, deoarece fără un expert în problemele Marocului spaniol, acesta n-ar fi știut că cifrele date la ultimul recensămint erau neresice, umflate; că populația țării respective era împrăștiată pe o mare suprafață, în comunități mici; că rețeaua de transporturi necesară realizării legăturii între localități era ca și inexistentă; că oamenilor în cauză nu le plăcea să lucreze, iar dacă se apucau totuși de lucru, erau nevoiți de prea multă supraveghere etc.

Din exemplele de mai sus reiese clar necesitatea ca un organ de informații să aibă asemenea experți.

Într-un sens, organul de informații trebuie să se asemene, în mare, cu o facultate. Acesta este necesar să aibă oameni pentru care investigațiile reprezintă scopul vieții lor și să tolereze savanți excentrici, dar de talent. În același timp, se impune să fie garantată o oarecare libertate academică de cercetare și să existe o deferință față de dificultățile enorme pe care le implică cercetarea de aflare a adevărului. În aceeași măsură, trebuie să existe o bibliotecă bine pusă la punct, pentru ca acești experți să aibă unde să se documenteze.

Spre deosebire de o facultate însă, el trebuie să fie mai operativ, mai organizat, mai riguros și mai bine planificat, cu o disciplină superioară a muncii.

În același timp, organul de informații se aseamănă cu redacția unui ziar, deoarece, ca și aceasta, observă, raportează, rezumă și analizează informațiile. Mai mult, ca orice redacție, pe lângă personalul existent în țară are și trimiși în strălănatate. La fel ca și un ziar, organul de informații își are sursele proprii de informare și mijloacele sale de comunicații operative și sigure.

Altfel ziarul cit și organul de informații răspund pentru veridicitatea și acuratețea informațiilor; dar, consecințele sînt mai grave pentru erori și omisiuni din partea organului de informații. Și organul de informații trebuie să aleagă dintre mîile de informații primite zilnic pe cele care prezintă interes. Din aceste motive, poate ar fi bine să se studieze organizarea redacțiilor marilor ziare și să se ia tot ceea ce se potrivește pentru făurirea unui organ de informații eficient.

Organul de informații se mai aseamănă și cu o organizație economică. Nu este un paradox. Organul de informații este o organizație care fabrică un produs (informații) din materii primă (tot soiul de date) și muncă (de înaltă calificare, dar nu în sensul folosit în economie). Produsul, pe care, dar nu în sensul folosit în economie, trebuie să îndeplinească unii indici calitativi. De asemenea, acest produs trebuie preparat într-o multitudine de forme, pentru a răspunde cerințelor consumatorului. Unii îl vor sub formă simplificată (note informative însoțite de comentarii), alții îl vor fișa și în cantități mari (enciclopedii), cei mai pretențioși îl vor în pachete mici, dar extrem de concentrat (un rezumat al situației din lume într-o pagină sau două). La fel ca și majoritatea din lume într-o pagină sau două). La fel ca și majoritatea producătorilor prosperi de bunuri de consum, și organul de informații va avea succes pe piață dacă produsele sale vor purta pecetea unor investigații superioare, a unei dezvoltări atente, a unui proiect corect și a unei fabricații îngrijite.

Organul de informații trebuie să aibă toate aceste caracteristici și, în plus, să fie organizat pe baza unui statut în conformitate cu care să funcționeze. Se impune însă ca el să-și asigure o mobilitate foarte mare, așa încât să-și poată concentra și folosi forțele în cel mai eficient mod posibil, să fie capabil să se reorganizeze din temelii când interesele muncii o cer.

Tot ceea ce am spus până acum este valabil pentru un organ de informații atât în timp de pace cât și în vreme de război. Erorile rezultate ca urmare a folosirii anumitor informații necorespunzătoare datorită existenței unui organ de informații slab sînt dramatice în timp de război, iar în timp de pace, deși nu sînt așa de spectaculoase, pot fi tot atât de dezastruoase sau chiar mai mult.

CUPRINSUL

	Pag.
Introducere	3
Informații înseamnă cunoștințe	5
Conținutul informației strategice	11
A. Elementul descriptiv - element de bază	11
B. Elementul care se schimbă continuu - element ce trebuie raportat	22
C. Elementul speculativ - interpretarea și aprecierea informațiilor	29
Aparatul informativ	39
Informații înseamnă activitate	59
Producători și consumatori de informații	81
Informații înseamnă organizare	97

Pentru activitatea informativă... direcția în care are loc schimbarea este cîine data mult mai importantă decît cunoașterea exactă a cantității și efectului acesteia. Dacă direcția schimbării constituie un element de cea mai mare semnificație.

Supravegherea de zi cu zi, fiind una din cele mai importante sarcini ale informațiilor, se pune problema care fenomene anume trebuie puse sub observație?

Responsabil de carte: cpt. ALEXANDRU RĂSTAS
Redactor literar: lt. maj. VASILE GHEORGHE
Corector: lt. c. RADU STOIAN

Dați la rulare: 01.04.71. Din de tipar: 20.04.71.
Tiraj 1000 ex., din care 1400 ex. hîrtie semi-
velină și 200 ex. hîrtie veche. Format 16/22 cm.
Lucrarea conține 104 pagini.

Sub tipar:

SISTEMUL INFORMATIV AL S. U. A.

„Desigur că și azi se mai folosește șantajul și cumpărarea cu bani a informațiilor, dar, în general, aceste metode nu pot rivaliza cu cele ale specialistului care, cu ajutorul sateliților, întocmește harta unei țări întregi, cu ale tehnicienilor care, de la bordul unei nave sau al unui submarin, izbutesc să asculte, datorită unor mașini perfecționate, conversații telefonice și emisiuni de radio și nici cu radarul, care descoperă mișcarea trupelor, deplasarea navelor și a avioanelor. Specialiștii în criptografie descifrează tot atât de bine codurile prietenilor ca și ale adversarilor și traduc mesajele secrete indiferent de unde vin. În fine, în spatele acestei armate de agenți care lucrează pe teren există o altă armată, aceea a experților în mii de domenii diferite, care triază, clasifică și apreciază informațiile”.

(Extras din lucrare)

